

IN MEMORIAM

U Zagrebu je 3. IX. 1978. g. nakon duže bolesti umro **Miroslav Zlatarić**. Drug Miro je pripadao generaciji koja je podnijela sve teškoće i nedaće kao posljedice I svjetskog rata, nenarodnih režima i kapitalističke eksploatacije u staroj Jugoslaviji, kao i strahote fašističke okupacije i II svjetskog rata.

Rodio se je u Sisku 1921. god. u siromašnoj obrtničkoj porodici. Opre-dijelio se za Srednju poljoprivrednu školu u Križevcima da se što prije osamo-stali. Po završetku školovanja 1939. god. službovao je preko dvije godine na državnom imanju u Topolovcu gdje stječe praktično stručno znanje i iskustvo u organizaciji poljoprivredne proizvodnje na većim posjedima.

Poslije oslobođenja zemlje odmah se aktivno uključuje u obnovu i izgradnju ratom opustošene poljoprivrede. Njegovo prije stečeno iskustvo i stručno znanje omogućuje mu da se odmah po oslobođenju kao direktor poljoprivrednog dobra Našice, zatim Pule, ekonomije UDB-e Zagreb, i Turopolje posveti organizaciji i razvoju poljoprivredne proizvodnje na društvenom sektoru.

U Institut za ekonomiku poljoprivrede dolazi 1953. godine i tu ostaje sve do svoje smrti. U institutu nastoji svoja iskustva i stručna znanja stečena u neposrednoj proizvodnji proširiti i uz rad u Institutu studira i diplomira.

Svoje stručno znanje i iskustvo prenosio je i izvan granica Jugoslavije. Po odluci Saveznog izvršnog vijeća, a u okviru Tehničke pomoći radio je uspješno tri godine na organizaciji velikog imanja u prijateljskoj i nesvrstanoj Etiopiji. Isto tako je po zadatku Instituta radio dva mjeseca u Iranu. Tokom rada u Institutu napisao je sam ili u suradnji 17 stručno naučnih radova iz područja ekonomike i organizacije poljoprivrede.

Drug Miro je bio politički lijevo orijentiran već u Križevcima za vrijeme školovanja. Za vrijeme NOB bio je simpatizer NOP, a u partizane je došao 1944. godine.

U toku rata dobio je čin poručnika, a smrt ga je zatekla u činu rezervnog kapetana. U Savez komunista primljen je 1948. god. Bio je odan liniji Saveza komunista i njegov disciplinirani član.

Svjetao lik druga Mire, njegova djela i njegovo drugarstvo ostat će nam u trajnoj uspomeni.

IN MEMORIAM

Dr ing. agr. **Ivan Šemper**

Ove godine izgubili smo još jednog kolegu. Dana 11. srpnja umro je dr Ivan Šemper, do nedavna još aktivan sveučilišni nastavnik, docent Fakulteta poljoprivrednih znanosti u Zagrebu.

Rođen je 14. XI 1912. godine u Hlebinama u siromašnoj porodici. Po završetku osnovne škole, po nagovoru učitelja, nastavlja školovanje u Kopivnici i Zagrebu. U toku tog vremena prate ga teške materijalne prilike pa se velikim dijelom izdržava sam instrukcijama klasičnih i materinjeg jezika, a pokatkad i fizičkim radom. Nekoliko puta prekidao je školovanje, zbog nedostatka sredstava, i vraćao se u svoje selo. Nakon završetka srednje škole upisao je studij agronomije na Poljoprivredno-šumarskom fakultetu u Zagrebu. Završivši studij bio je kotarski agronom u Dvoru na Uni, Vukovaru i u Kostajnici.

U godini 1952. došao je na Poljoprivredno-šumarski fakultet gdje radi kao asistent u Zavodu za tehnologiju poljoprivrednih proizvoda i ostaje sve do odlaska u mirovinu, krajem 1977. g. Svoj rad dr Šemper posvetio je proučavanju tehnoloških svojstava i opće upotrebe vrijednosti poljoprivrednih proizvoda. Najveći broj naučnih i stručnih radova koje je napisao obrađuje kvalitativna svojstva pivarskih ječmova. Na osnovi dugogodišnjeg rada iz tog područja napisao je i obranio doktorsku disertaciju s temom »Tehnološka vrijednost naših pivarskih ječmova«. Uz naučne i stručne radove napisao je i dvojka skripta za potrebe nastave od kojih su jedna tiskana a druga ostala u rukopisu.

Dr Šempera sjećaju se brojne generacije studenata kao nastavnika. Održavao je mnogo godina laboratorijsku nastavu iz predmeta Tehnologije ratarskih proizvoda i Prerade voća i povrća. Kao sveučilišni docent predavao je Tehnologiju ratarskih proizvoda. Od studenata i kolega osobito je voljen zbog široke osnovne kulture i jednostavnosti, te kolegijalnosti prema svima kako u nastavi tako i u radu.

Zdravlje nikada nije dobro služilo dr Šempera, a prije desetak godina ono se drastično pogoršalo. To je bila velika prepreka da se još intenzivnije bavi znanstvenim radom kojeg je veoma volio. Gubitak supruge koji ga je nedavno zadesio još više je pogoršao njegovo već narušeno zdravlje.

Na zagrebačkom groblju Mirogoj oprostili smo se od pokojnog dr Šempera u prisutnosti njegove rodbine i brojnih prijatelja. U ime Fakulteta poljoprivrednih znanosti govorio je prof. dr J. Čížek a u ime Društva agronoma i Zavoda u kojem je pokojnik radio govorili su prof. dr J. Kovačević i ing. J. Bedeković.

F. V.